

ligt eller mange Steder vel næsten umuligt kunne vide, hvem af de i 1903 paa Listerne opførte der endnu bo i Sognet. Det er i øvrigt neppe helt udtømmende at sige om disse Vælgere, der have meldt sig i 1903 og derfor ikke skulle melde sig paa ny, at de vedvarende skulle opfylde Betingelserne i § 4 a og b. Jeg henstiller, at der tilføjes en Bestemmelse om, at de endnu skulle tilhøre Folkekirken. Jeg tror, det er nødvendigt, at det medtages.

I § 6, sidste Stykke, er foreslaaet den heldige Bestemmelse, at der skal vælges lige saa mange Suppleanter som Medlemmer i Modsætning til nu, hvor der kun kræves valgt mindst halvt saa mange. Bestemmelsen i samme Stykke om den Orden, hvori Suppleanterne skulle indtræde, er sikkert ogsaa baade heldig og retfærdig, idet den sikrer den kirkelige Side eller det kirkelige Parti, der mister sit Medlem af Menighedsraadet, at det bliver en Suppleant fra samme Side eller Parti, der indtræder.

Med Hensyn til § 9 har jeg allerede omtalt Spørgsmaalet om det Medlem af Menighedsraadet, til hvem det skriftlige, højtidelige Løfte formentlig skal afgives, før Raadet konstitueres, og altsaa før der er valgt en Formand. Formentlig vilde det være rettest samtidig at tilføje en Bestemmelse om, at dette Løfte ikke skal afgives af den, der tidligere har været Medlem af Menighedsraadet, saaledes at det, ganske i Overensstemmelse med Eds aflæggelse her, kun aflægges første Gang, et Medlem vælges til at indtræde i Raadet. Dette skal jeg henstille.

I § 14, der angaar, hvad Menighedsraadet tager Beslutning om, er indsat 3 nye Punkter, ligeledes i Overensstemmelse med det kirkelige Udvalgs Forslag. Om det ene af disse Punkter har jeg nogen Tvivl, nemlig Bestemmelsen om, at Menighedsraadet fremtidig bestemmer, hvilken af Sognets Lærere der skal være Kirkesanger. Det kirkelige Udvalg har den samme Bestemmelse i sit Forslag, men det har den i Forening med sit Forslag om Bestyrelsen af Kirkerne, hvori det foreslaas, at Kirkebetjentenes Lønninger skulle udredes helt af Menigheden. Nu udredes Kirkesangerens Løn af Kommunerne, og jeg har derfor nogen Tvivl om, hvorvidt man da bør tage denne Bestemelsesret fra Sogneraadet. Men at det i øvrigt er naturligere, at det er Menighedsraadet, end at det er Sogneraadet, der træffer Afgørelsen i en Sag som denne,

der angaar Gudstjenesten og dens Ordning, er selvsagt.

Det sidste Stykke i § 17 er nyt og hentet fra det kirkelige Udvalgs Forslag. Da det er dettes Forslag, har det forbavset mig saa meget mere at se netop denne Bestemmelse falde et kirkeligt Blad saa umaadeligt for Brystet. Skønt saaledes den foreslaaede § 17 for første og sidste Stykkes Vedkommende, der jo begge angaa Betænkninger, indhentedes fra Menighedsraadet, er i fuld Overensstemmelse med det kirkelige Udvalgs Forslag, er jeg for min Del noget tilbøjelig til at finde det sidste Stykke ret overflødigt. Naar første Stykke siger, at Menighedsraadet er pligtigt at afgive Betænkning i de Anliggender, som Ministeriet eller Biskoppen forelægger det, synes det mig overflødigt, som sket i det kirkelige Udvalgs og nu i Forslagsstillerens Forslag, at tilføje den lange Paragraf et sidste Stykke, der udtaler, at Menighedsraadets Betænkning kan indhentes. Dette synes mig allerede at fremgaa af første Stykke, der omtaler Menighedsraadets Pligt til at afgive saadanne Betænkninger. Men naar det skal blive staaende — altsaa ganske i Overensstemmelse med det kirkelige Udvalgs Forslag —, vil jeg dog henstille, om der saa ikke skulde optages en Bestemmelse om, hvem det er, der kan indhente saadanne Betænkninger. I første Stykke staaar, at Menighedsraadet er pligtigt til at afgive Betænkning, naar Ministeren eller Biskoppen forlanger det. I det sidste Stykke staaar der ikke noget om, hvem der kan indhente Betænkninger. Er det Ministeriet alene, eller er det ogsaa Biskoppen, der kan indhente Betænkninger over forskellige Spørgsmaal? Jeg skal henstille, om der ikke her burde foretages en Redaktionsændring, saaledes at det klart udtrykkes, hvem det er, der kan forlange Betænkning afgiven.

De i Ændringsforslaget foreslaaede Ændringer i den nugældende Menighedslov ere jo saaledes ingenlunde indgribende. De berøre paa intet Omraade selve Lovens Karakter — det eneste skulde være det, at Raadet selv fremtidig vælger sin Formand — og maa helt igennem betragtes som Forbedringer paa de enkelte Punkter nær, hvor jeg har udtrykt en foreløbig Tvivl. Jeg vil derfor kunne tiltræde dem, naar der overhovedet viser sig at være Enstemmighed for og Mulighed for, at man ikke behøver at nøjes med en almindelig foreløbig Forlængelse af den be-